

Przemówienie Dyrektora

Autor: LJ
22.10.2008.
Zmieniony 22.10.2008.

...z okazji Dnia Nauczyciela zawiera^o kilka g^oębokich przemyśleń, m.in. o potrzebie s^ouchania drugiego cz^owieka. S^ouchanie jest chyba jeszcze wi^oksz^o sztuk^o ni^o mówienie. Cz^osto ci uczniowie, którzy z uwag^o s^ouchaj^o - i niezale^onie od tego, czy nauczyciele mówi^o bardziej lub mniej m^odre rzeczy (a to drugie zdarza si^oe do^oł^oæ cz^osto nawet najwy^oszym przedstawicielom RP!) - mog^o w swym doros^oym ^oyciu pochwalia^o si^oe olbrzymimi sukcesami osobistymi i zawodowymi. Przeczytajcie wi^oc, co powiedzia^o dyrektor Dariusz Koclejda.

Szanowni Państwo! Drodzy uczniowie!

Ka^ode wi^oksze ^owi^oto prze^oywa si^oe zazwyczaj w kilku wymiarach. Po pierwsze, uroczysto^oci s^o doskona^o okaz^o do wypoczynku - dzie^oni wolny od zaj^oæ ze swej istoty jest ju^o dniem wy^otkowym. O jego nadej^ociu my^oli si^oe z rado^oci^o i nadziej^o. Ten wymiar ^owi^outowania - odpoczywanie - jest chyba bardzo bliski ka^odemu z tu zgromadzonych. Jednak traktowanie ^owi^ota wy^ocznie jako pretekstu do tego, by mie^o wolne, redukuje jego znaczenie. W^oa^ociwe prze^oywanie uroczysto^oci nie jest mo^oliwe bez refleksji nad jej istot^o. Tak te^o nale^oy traktowa^o nadchodz^ocy Dzie^oni Komisji Edukacji Narodowej.

Jestem ^owiadomy, ^oe próba uchwycenia sensu ^owi^outowania Dnia Nauczyciela - jak potocznie zwyk^oo si^oe nazywa^o nadchodz^oc^o uroczysto^oæ - jest niezwykle trudna. Wspó^ocz^onie jeste^omy bowiem ^owiadkami wielu prób mniej lub bardziej udanych reform polskiej o^owiaty. Propozycje zmian programowych, kwestionowanie tradycyjnego modelu szko^oy, a wreszcie - obserwowany ju^o od kilkunastu lat - kryzys autorytetów - nie pozostaj^o bez wp^oywu na model nauczania. Model, w którym - stosuj^oc techniki tzw. pomiaru dydaktycznego i sztywne standardy osi^ogni^oæ edukacyjnych w du^oej mierze zapomina si^oe o bardzo istotnej funkcji szko^oy, jak^o jest wychowanie dobrych i odpowiedzialnych ludzi. Jak bowiem, stosuj^oc ustalone kryteria, zmierzy^oæ i zweryfikowa^oæ wype^onianie przez placówki o^owiatowe tej misji? Wdzi^oczno^oæ w sercach uczniów, duma nauczycieli z wychowanków, ciep^oe s^oowa o "profesorach", albumy zdj^oæ ze szkolnych wycieczek - oto jedyne ^owiadectwa tego, ^oe uda^oo si^oe w tej dziedzinie osi^ogn^oæ sukces. A ten sukces - prosz^oe mi uwierz^oæ - jest niejednokrotnie wa^oniejszy, ni^o tytu^oy naukowe, wysokie wynagrodzenie czy inne, preferowane obecnie dobra.

Jestem szcz^oliwy, ^oe mog^o dzisiaj powita^oæ osoby, mog^oce poszczycia^o si^oe sukcesami w tej dziedzinie - to profesorowie, którzy odeszli ju^o na emerytur^o, lecz nadal pozostali w sercach pokole^oni uczniów "D^ougosza". Cieszymy si^oe, ^oe tak wa^ony dzie^oni mo^oemy prze^oywa^oæ razem!

Zastanawiaj^oc si^oe nad istot^o ^owi^outowania Dnia Komisji Edukacji Narodowej, doszed^oem do wniosku, ^oe ta w^oa^onie uroczysto^oæ winna wyra^oæ jedno z g^oównych dzie^oañ szko^oy. Jest nim doprowadzenie do SPOTKANIA w celu uczenia dialogu i kształtowania postaw. S^odz^oe, ^oe wspó^ocz^onie to zadanie bardzo wa^one. Mo^ona bowiem przyswaja^oæ wiedz^oe, wykorzystuj^oc najnowsze technologie informacyjne, mo^ona poznawa^oæ j^ozyki obce na p^oatnych kursach, ale ^oadna instytucja i ^oadna technologia nie zast^opi relacji: nauczyciel - ucze^oni, ucze^oni - koledzy, nauczyciel - inni nauczyciele. Tylko bowiem w tej relacji dokonuje si^oe nie tylko przekazywanie posiadanych wiadomo^oci, ale tak^oe ukazanie osobistego stosunku do teorii, odniesienie jej do ^oycia. Chaosowi w ^owiecie XXI wieku szko^oa przeciwstawia si^oe, ukazuj^oc tradycyjny ^oad, oparty na hierarchizowaniu poszczególnych informacji. Spotkania z wiedz^o, ale i spotkania z nauczycielami

nie są możliwe bez uczenia umiejętności słuchania. O tym, że to umiejętności znikają, przekonują chociażby programy publicystyczne, w których zaproszeni goście, zamiast wysłuchiwać racji drugiej strony, przekrzykują się wzajemnie. A przecież - bez umiejętności nie można się otworzyć na drugiego człowieka! I, paradoksalnie, kiedy przyjrzymy się osobom, które darzymy autorytetem, łatwo okaże się, że są to osoby, które potrafią SŁUCHAĆ!

Drodzy uczniowie!

Jesteście w komfortowej sytuacji! Codziennie, przez kilka godzin, słuchacie, co mają do powiedzenia ludzie doświadczeni, posiadający większą od was wiedzę. Macie też okazję dzielić się z nimi wiedzą już zdobytą. W ten sposób to tutaj, w szkole rodzi się dialog międzypokoleniowy. Nie zmarnujcie szansy, jak jest świadome uczestnictwo w owym dialogu!

Dzisiejsze święto Edukacji Narodowej ma wyjątkowe znaczenie - obchodzone jest tuż przed przypadającą 16 października 30. rocznicą wyboru Karola Wojtyły na papieża. Warto zresztą przypomnieć, że uroczystości wczorajszego Dnia Papieskiego przebiegały pod hasłem Jan Paweł II - wychowawca młodzieży. Dlatego, pozwól Państwo, że przypomnę słowa, które ów Wielki Polak skierował do społecznościami szkolnej - niech te słowa wpłyną na kształtowanie naszych postaw - zarówno nauczycielskich, jak i uczniowskich. Podczas homilii, wygłoszonej w Łowiczu dziewięć lat temu, Jan Paweł II apelował do nauczycieli: Podjęliście się wielkiego zadania przekazywania wiedzy i wychowania powierzonych wam dzieci i młodzieży. Stoicie przed trudnym i poważnym wezwaniem. Młodzi was potrzebują. Oni poszukują wzorców, które byłyby dla nich punktem odniesienia. Oczekują odpowiedzi na wiele zasadniczych pytań, jakie nurtują ich umysły i serca, a nade wszystko domagają się od was przykładu życia. Papież, kontynuując homilię, zwrócił się również do młodzieży. Analizując Jego słowa, można stwierdzić, że są one obecnie szczególnie aktualne. Moim życzeniem jest, by stanowiły one drogowskaz dla tu zgromadzonych uczniów "Dziugosza". Jan Paweł II stwierdził: Wiek wasz jest porażeniem najbardziej korzystnym dla zasiewów i przygotowania gruntu pod przyszłe zbiory. Im wyższe będzie zaangażowanie, z jakim podejmiecie wasze obowiązki, tym lepiej i skuteczniej będziecie spełniać wasze posłannictwo w przyszłości. Przykładajcie się do nauki z wielkim zapamiętaniem. (&) Wiedza bowiem otwiera horyzonty i sprzyja duchowemu rozwojowi człowieka. Prawdziwie wielki jest ten człowiek, który chce się czegoś nauczyć.

Szanowni Państwo! Drodzy uczniowie!

Obchodząc Dzień Edukacji Narodowej pragnę podziękować tym wszystkim, którzy - według zamysłu Jana Pawła II - poważnie i z zaangażowaniem włączają się w proces pogłębiania wiedzy. Dziękuję obecnym tu członkom Grona Pedagogicznego, jednak słowa wdzięczności kieruję także pod adresem uczniów wierzących, że prawdziwie wielki jest ten człowiek, który chce się czegoś nauczyć. Do pozostałych apeluję: przyjmijcie tę miarę wielkości, jaką wyznaczył nam Jan Paweł III!

P.S. Jest mi niezwykle miło poinformować, że zaangażowanie obecnych tu przedstawicieli Rady Pedagogicznej docenił Prezydent Katowic. Nagrodę Prezydenta otrzymali - pani profesor Maria Kubera, pani profesor Ewa Koclejda, pan wicedyrektor mgr Krzysztof Burda.

!ński Kurator Oświaty pan Stanisław Faber prosi mnie o przekazanie na ręce pana dr Z. Kastnera aktu nadania stopnia nauczyciela dyplomowanego.

Natomiast za działalność dydaktyczną - wychowawczą oraz zaangażowanie w pracę

na rzecz szkoły, nagrodzili dyrektora VI LO zostali wyróżnieni następujący nauczyciele: mgr Jarosław Bloch, mgr Daniela Dylus, mgr Grzegorz Fedynkiewicz, mgr Leszek Jabłoński, mgr Marta Olej, mgr Wanda Popawska, mgr Bogusława Wojdyła, mgr Barbara Wojtkowiak.

Na koniec jeszcze kilka fotografii z obchodów Dnia Nauczyciela:

{moscomment}